

பாகவதர் நடித்த

நடிகர் பாகவதர்

ராஜமகித்

கியாகராஜ பாகவதர், தாமா, பாலுமதி, ஜானகி, சாமநாதன், வெங்கடேசன், சக்ரபாணி, வீரப்பா, ராஜகார்த்தம், சந்திரா மற்றும் பலர் நடித்தது

ஸ்டூடியோ:
பிரபாத்
— 40 —

பிரபாத்
ராஜா சந்திர சேகர்

ராஜமுக்தி பாடல்கள்.

1.

ராஜேந்திரன்.

நாட்டை:

ஸுபிரபாதம் ஸுபிரபாதம் ஸுபிரபாதம்
ஆனந்த குர்யோதயம் இதுவே (ஸுபு)
அம்பா பவானீ அடிமை என நெஞ்சில்
சஞ்சல மகல அருள்—அம்பா
வம்பாகவே சமரில் அளவில் உயிர்கள்
மடிய அடிமை அடையும் இன்பமேது

—அம்பா

கடமை அரசுகுலத்தின் கடமை—உன்
கருணையின் ஆணை அதனை மறந்தேன்
கருணாகரி கமயபுர நாயகி யுன்
கஞ்சமலரடி என் தஞ்சம் சதா—ஜெகதம்பா—பவானீ
அருளுண்டு படையும் கோள்வலியும் உண்டு—ஜெகதம்பா
—பவானீ

2.

மிருணினி : கன்னிக

மி: ஸந்தோஷமாய் அன்பர் வருவாரடி
க: ஆனந்த தரிசனம் தந்தே—வான்மீதிலே
ஆனந்த தரிசனம் தந்தே—வாராரதே.....பாரீரதோ
மி: சம்ந்ரானன் என் ப்ராணேசன
க: ஜெயமோடு கம்பீரமாய் பேசியே
மி: க: வாள் வீசியே
க: வாராராதே.....பாரீர் அதோ.....
ஆலாத்தியை நான் எடுப்பேனே—
கைலாசு கொடுத்தழைப்பேனே
மி: வெண்சாமரம் நன் வீசுவேன்—
மி: க: விண் ஆளும் நம உயர்
க:ராஜேந்திரன்
மி: ஸந்தோஷமாய் அன்பர் வருவாரடி
க: சிங்காரமுடன் நடிப்பேனே—

சென்றே வெண்குடை பிடிப்பேனே

மி: அளவுக்கு மிஞ்சினா—அமுதமும் விஷமே
ஆட்ட பாட்டங்கள் வேண்டாமடி

மீ: க: எதிர் கொண்டோடி மங்களம் பாடி

சென்றே அழைத்துவா—வாரீர்களோ.....வாரீர்களோ

3. ராணி மிருனாஸினி

ராமப்பிரியா: குலக்கொடி தழைக்க திருஅருள்
கடைக்கண்பார்—எங்கள் (குலக்)
கலக்க அலைமிகு பவக்கடலிலே
களிதரும் ஒளிவேறேது—நாரண (குலக்)
தின சரணயா கருணாகரா க்ஷீரசாகரா விஹார—ஹரே
மானிலந்தன்னில் எந்த பாக்கியம் இருந்தென்ன
மைந்தனிலலா குறைதீர்—ப்ரபோ—எங்கள் (குலக்கொடி)

4. ராஜேந்திரன்

காம்போதி:—

மனம் நினைந்தேங்கினேனே—மார—மனோகரா (மனம்)
நனவிலும் உனது கம்பீர நடையையும்
நீள்விழி கடையின் அழகையும் (மனம்)
சொல்லோ கனி—மதனன் வில்லோ புருவம்—புன்
முல்லை அரும்போ பல்வரிசை என்றே— (மனம்)
வாராயோ அருகினில் வாராயோ—விரைந்தென்னை
பாராயோ படுந்துயர் தீராயோ—நொந்து (மனம்)

5. கன்னிகா : ராஜேந்திரன்

க: ஸ்வாமீ அருங்கனிகள் இவையே பாரீர்
அமுதத்தில் மேலான தீஞ்சுவையாகும் (ஸ்வாமீ)
அருந்த அருந்த இது தெவிட்டாது
விருப்பமுடன் வாங்கி உண்ணவேண்டும் (ஸ்வாமீ)

ரா: வானவர் அறியாத சுவையாம் கனியே
மதுர நல்மாவின் கனி
ஊடுண்டு என்பெல்லாம் உண்மையில் இனிக்கும்
ஒரு புது தீங்கனியே...ஆகும்—ஒரு புது தீங்கனியே

க: தீதரும் அதரத்தை நேராகும்மாதுளை நல்லமுத்து பாரீர்

ரா: (வசனம்) என்ன!

க: மாதர்கள் அதரத்தை

ரா: (வசனம்) என்ன சொல்கிறாய்?

க: மாதவன் அதரத்தை நேராகும்

ரா: (வசனம்) ஆஹா! எங்கே இன்னொரு முறை!

க: மாதவன் அதரத்தை நேராகும் மாதுளை நல்லமுத்து பாரீர்

ரா- கனி ரசமல்லாது உன் உள்ளமும்

கனிந்த அன்பும் கலந்தேன்—சுவைதான்

க: என் கனி சுவைக்கென்ன—இனிமையில்லையே
இன் சுவை மிகும் உங்கள் சொல்லே.

6. காமிக் : ஹனுமான் : சொக்கி

ஹ: மச்சி உன் முகத்தில் மீசையைக் காணோம்
உங்க அம்மா உன்னையே ஆணுத்தான் பெற்றாளு

சொ: முகத்தைப் பார்த்தே உயிரையே விடுகிறாயே—உயிரையே
விடுகிறாயே—அந்த முட்டாள் பசுகளை நீ ஏய்க்க
வேண்டாமா—நம்ம ஏய்க்க வேண்டாமா

அத்தான் உன் முகத்தில் மீசையைக் காணோம்
உங்கம்மா உன்னையே பெண்ணுத்தான் பெற்றாளா—

ஹ- நான் பார்த்த துமில்லை உன்னைப்போல சமத்து—
என்னைப்போல சமத்து ..கோழி

கூடையை மூடாப்போனால் விட்டுப் போவா—நம்மை (மச்சி)
விட்டுப்போவா

சொ: பட்டை நாமக்கார ஆள் பாவம் அந்த பட்டை நாமக்
கட்டுசொற்றிலே நீ கையை வைக்கலாமா
கையை வைக்கலாமா

ஹ- அறுபது சிப்பிக்கு ஆசைப்படுதே
எல்லாந் தெரியுண்டி—அடியே சொக்கம்மா

சொ- யார் என்ன செய்யலாம்—ஆசைதான்—ஆசைதான்
மோசம் செய்பாப்போனால்—பிழைப்பேதத்தான்
வயிற்று பிழைப்பேதத்தான்

ஹ- சொ: அம்மாடி நமக்கு நாமே சமானம்
அறிவில்லா போனால் அதிர்ஷ்டம் வருமா—

7. ராஜேந்திர : மிருணாளினி

சிம்மேந்திரமத்திமம்:

ரா: மி- என்ன ஆனந்தம் இதிலே) நாம் இந்நாள் வரை
அனுபவத்தறியோம்—ஆஹா என்ன)

ரா; பொன்னுடன் ஆடையை கண்டதும் எளியோர்

மி- புன்னகை முகமாயிரமும் மலர்ந்தது—என்ன (ஆனந்தம்)

ரா: சாண வயிற்றுக் குணவு ஆடை இரண்டும்

மி: தானே மனிதனுக்கு தேவை உணர்ந்தேன்

ரா: கருணை முகம் நினைந்து உருகினேனே

மி: அதில் எனக்கென்று தனியின்பம் பருகினேனே

ரா: மி: ரங்கன் கருணையே அழியா பொருள்—ஏழை

பங்காளன் திருமகள் மணவாளன்—பூதீ பாண்டு

(ரங்கன் கருணையே)

8. ராஜேந்திரன்

ஸாரமதி:

உனையல்லாமல் ஒருதரும் பசையுமோ
 ஓ பாண்டிரங்கா—உலகிலே [உனையல்லால்
 வினையென்ற பெயரால் மலைபோலுந் துன்ப
 வெய்யிலில் வாட்டுவது நின் வினையாட்டு [உன்னையல்
 லால்

இரங்கி மனம் கனிந்து ஆன்னைபோல் பரிந்து
 இன்பத் தாலாட்டுவது உன்னருள் ரங்கா [உன்னையல்லாமல்

மாயாததாரப்போ உன்னை மறவதா பாக்கியமிருந்தால்
 மாய இன்ப துன்பங்கள் என்னை—என்ன செய்யும்
 வரதா—ஜெய மாதவனே [உனையல்லால்
 தீனபந்து விட்டலா...ஜெய ஜெய பாண்டிரங்க விட்டலா
 தயாசீந்து விட்டலா—ஜெய ஜெய பாண்டரீச விட்டலா

9. கன்னிகா

ஸ்ரஸ ஸல்லாபம் செய்வோம் அருகில் வாருமையா [ஸ்ரஸ
 மதன சிங்காரா தருணமிதே

தருணம் செய்வது தகாது மனநோய் தீருமையா (ஸ்ரஸ)

இன்சொல் கிளிகளும் கொஞ்சம் புறவும்

இன்பமாய் குலவிடும் ஆனந்த மதுபோல்

மகிழ்வுடன் வந்துங்கள் கைலாசு தாருமையா (ஸ்ரஸ)

திவ்ய யௌவன செளக்யம் போனால் உராதையா

வலுவில் வந்த என்மீது இது நியாயமா—இன்னும்

என்னழகிற் கீடும் உண்டோ உலகில் பாருமையா பாராமுகரை
 (ஸ்ரஸ)

10. ராஜேந்திரன்

பிலஹரி விருத்தம்

பொங்கும் அன்பர் தரும் செங்கல் நின்றருளும் ரங்கா

தேவர் முனிவர் பணி பண்டரீச புகழ் பாண்டிரங்க வரதா

—பாண்டிரங்க மரதா

பூர்வி கல்யாணி:

எங்கும் என்றும் நிறை மங்களாலயா

இரங்கி உன் அடிமலர் இன்பநிலை வீரும்! எங்கும் என்னை

என்று பந்தருள்வயோ.

மோஹனம்:

பங்கஜாக்ஷ உனைநான் புகழ்ந்து துதிபாடவும் தரமில்லேன்

பாண்டவர் துணைவனே—தயாபரணே
பாண்டிரங்க சரணம்...பாண்டிரங்க சரணம்

மத்யமாவதி:

சங்க சக்ரமிரு செங்கை வைத்த அகலங்கா
புன்னகை தவழ் சந்தரபிம்பமுக சுந்தராங்கா—ஜய
நந்தகோப குமரா—நந்தகோப குமரா—தகோபந குமரார்

சிந்து பைரவி:

தினபந்து வானமுரளி கானவினோதா
தேவர் பணி அநாதநாதா தாமரைப்பாதா
பாண்டிரங்க சரணம் நீ என தாண்ட வனன்றோ
மீண்டும் மீண்டும் பிறவிக் கடலில் தள்ளுதல் நன்றோ

11. ராஜேந்திரன்

பூபாளம்,

நீ பள்ளி எழுந்தாலல்லது உயிர்கள் உறக்கம் தெளியுமோ
விட்டலா—[நீ பள்ளி]

ஹே பன்னக சயனா—கருணை பொழி
பங்கஜ தள நயனா...ப்ரபோ

[நீ பள்ளி]

ஆதவன் மதிக்கொளி தருவதும் நீ—நால்
வேதப் பொருளும் நீ—மாதவன்—

பொன்னுதனே என் மனமோகமகலவும்

ஜோதி வடிவங் கண்டென் மனம் விழி குளிரவும்—

[நீ பள்ளி]

செஞ்சுருட்டி:

12. ராஜேந்திரன்

பிறவிக்கடல் தாண்டி அடைவேன்

[பிறவிக்]

பெருமான் சன்னிதியே—திண்ணம்

இறைவன் எந்தன் பண்டரிநாதன்

[நீ பிறவிக்]

முறை கேட்டிரங்கி வா வென்றழைத்தான்

பவ நோய் தனிய மாயையும் அகல

[பிறவிக்]

பந்த மொழித்த முகுந்தன் அருளால்

கனவில் கண்ட பொருள் உண்மையில்—என்

[பிறவிக்]

கையில் கண்டேன் ஐயமுயில்லை

13 ராணி மிருனாளினி

யமன் கல்யாணி:

ஆராரோ நீ ஆராரோ அன்பே என் இன்ப பெருக்கே

அமுதே (ஆராரோ)

உள்ளம் உருக்கும் பசங்கிள்ளையோ—எந்தன்

(ஆராரோ)

பிள்ளைக் கலிதீர்த்த தெள்ளமுதே நீ

சிவன் மகிழ் உமை தரும் சிங்கார வேலனோ

(ஆராரோ)

திங்குழல் ஊதும் வாய் மாய கோபாலனோ

“ராஜமுக்தி”

(கதாசாரம்)

வைஜயந்தி மன்னன் ராஜேந்திர வர்மன், தன் வமச விரோதியான மகேந்திர வர்மனோடு ஆறு வருடமாக தொடர்ந்து போரிடுகிறான். அவன் மனைவி மிருனாளினி கணவன் வெற்றியுடன் சீக்கிரம் திரும்ப வேண்டுமென்று திருமலை துதிக்கிறாள். மந்திரியும் ராஜகுருவும் மன்னன் வராமலிருக்க போர் நீடிக்க வேண்டுமென்று எண்ணுகிறார்கள். ஆனால் வேந்தன் வெற்றியுடன் சேனாபதி அமரசிம்மனோடு நாட்டிற்கு வருகிறான், வரவேற்பின் போது மந்திரியின் தங்கை கன்னிகா சேனாபதியிடம் உள்ளத்தை பறிகொடுக்கிறாள். தனிமையில் காதல் பிணை கேட்டு மறுக்கப்படுகிறாள். இதை அறிந்த மந்திரி தங்கையின் அசட்டுத்தனத்தை இடித்துக் காட்டி, மன்னனை மயக்கி ஓர் மைந்தனை பெற்று விட்டால் “மகுடம் உனக்கு, மகாராணி நீ” என்று தூபமிடுகிறான்.

கன்னிகா உள்ளம கலைந்து தன் காதலை மன்னா பக்கம் திருப்புகிறாள். சந்தர்ப்பம் வாய்க்கிறது. ஒரு நாள் இரவு உப்பரிகையில் வேந்தன் தனியே இருப்பதை அறிந்து, கனி வர்க்கங்களை எடுத்துக்கொண்டு கன்னிகா அங்கு செல்ல இருவருக்கும் உரையாடல் நடக்கிறது. அவளுடைய சிற்றின்பம் பற்றிய கேள்விகளுக்கு, வேந்தன் பேரின்பப் பொருளில் விடை கொடுத்தவாறே பழத்தை புசித்து தோலை வெளியே எறிகிறார். எதிர்பாராமல் அங்கு வந்த ஒரு முதியவர், எறியப்பட்ட தோல்களை எடுத்துத் தின்று பசியாறுகிறார். அந்தப்புரத்தருகில் அன்னியனைக் கண்ட, ரஜனி என்ற பணிப் பெண், கூச்ச விடவே காவலர்களால் முதியவர் பிடிபட்டு, கசையால் அடிபடுகிறார். அவர்கள் அடிக்க அடிக்க அவர் சிரிக்கிறார். சிரிப்பின் எதிரொலி அரண்மனையை சலக்குகிறது.

அடியோசை கேட்ட அரசன் தடுக்கிட்டு வந்து பார்க்க, சாதுவென்றறிந்து அடிப்பதை தடுத்து, அடுத்த நாள் தர்பாருக்கு அழைத்து வரும்படி ஆக்ஞையிடுகிறான்.

இந்த சம்பவத்தால் இரவில் மன அமைதியின்றி அரசன் தனித்திருக்கும்போது, கன்னிகா, பிரவேசித்து காமவலை வீசுகிறாள். மிருணாளினியின் எதிர்பாராத வருகையால் அரசர், அவள் வலையில் சிக்காமல் தப்புகிறார். மறுநாள் விசாரணையில், சாதுவின் ஞான மொழிகளால், மன்னன், மனம் மாறி, பொக்கிஷத்திலுள்ள பொருளை யெல்லாம் தானதர்மம் செய்து, கர்ப்பம் தரித்திருக்கும் தன் மனைவியையும் பிரிந்து, பண்டரிபுரம் சென்று, வாண்டொங்கன் அருள் பெற்று துறவியாகி ஊரூராய் சுற்றி உபதேசம் செய்து வருகிறார்.

அரண்மனையில், மந்திரியின் மண்ணாசை, ராஜகுருவின் பெண்ணாசை, கன்னிகாவின் காமச்சேட்டை, யாவும் வெளியாகவே, மூவரையும் உடனே வெளியேறும் படி சேனாபதி கர்ஜிக்கிறான். ராஜகுரு தந்திரத்தால் தப்புகிறான். அண்ணனும் தங்கையும் அப்போதே புறப்பட்டு, பகையரசன் மகேந்திரனை தஞ்சமடைகின்றனர். அவன் கன்னிகாவை மணந்து, மைத்துனனை மந்திரியாக்குகிறான்.

ஊர் சுற்றி வந்த துறவ ராஜேந்திரன் தற்செயலாய் மகேந்திரன் ராட்டிற்கு வருகிறான். பட்டத்தரசி கன்னிகா அண்ணன் உதவியால் துறவியை அரண்மனைக்கு அழைத்து உபசரிக்கிறாள். விதி தாண்டவமாடுகிறது. கன்னிகா மலைமேலிருந்து உருட்டப்படுகிறாள். மந்திரி பாதாளச் சிறையில் தள்ளப்படுகிறான். துறவி உயிரோடு கல்லறையில் புதைக்கப்படுகிறார். காரணம் என்ன? முடிவு என்ன? கர்ப்பிணி மிருணாளினியின் கதியென்ன என்பதை திரையில் கண்டு ஆனந்தியுங்கள்.

“ராஜமுக்தி”

பாடல்கள்

(1)

ராஜேந்திரன்

நாட்டை:—

ஸுபிரபாதம் ஸுபிரபாதம் ஸுபிரபாத்
ஆனந்த சூர்யோதயம் இதுவே

(ஸுபிர)

அம்பா பவானி அடிமை என் நெஞ்சில்

சஞ்சல மகல அருள்—அம்பா

வம்பாகவே சமரில் அளவில் உயிர்கள்

மடிய அடிமை அடையும் இன்பமேது—அம்பா

கடமை அரசகுலத்தின் கடமை—உன்

கருணையின் ஆணை அதனை மறந்தேன்

கருணாகரி சமயபுர நாயகி யுன்

கஞ்சமலரடி என் தஞ்சம் சதா—ஜெகதம்பா—பவானி

அகுளுண்டு படையும் தோள்வலியும் உண்டு—

ஜெகதம்பா—பவானி

(2) மிருணாளினி : கன்னிகா

மி: ஸந்தோஷமாய் அன்பர் வருவாரடி

க: ஆனந்த தரிசனம் தந்தே—வான்மீதிலே
ஆனந்த தரிசனம் தந்தே—வாராரதோ.....பாரீரதோ

மி: சந்த்ரானன் என் ப்ராணேசன்

க: ஜெயமோடு கம்பீரமாய் பேசியே

மி: க: வாள் வீசியே

க: வாராரதோ.....பாரீர் அதோ.....
ஆலாத்தியை நான் எடுப்பேனே—
கைலாசு கொடுத்தழைப்பேனே

மி: வெண்சாமரம் நான் வீசவேன்—

மி: க: விண் ஆனும் நம் உயர்

க:ரஜேந்தரன்

மி: ஸந்தோஷமாய் அன்பர் வருவாரடி

க: சிங்காரமுடன் நடிப்பேனே—
சென்றே வெண்குடை பிடிப்பேனே

மி: அளவுக்கு மிஞ்சினால்—அமுதமும் விஷமே
ஆட்ட பாட்டங்கள் வேண்டாமடி

மி: க: எதிர் கொண்டோடி மங்களம் பாடி
சென்றே அழைத்துவர—வாரீர்களோ.....வாரீர்களோ

(3) ராணி மிருணாளினி

ராமப்ரியா :—

குலக்கொடி தழைக்க திருஅருள்
கடைக்கண்பார்—எங்கள் (குலக்)

கலைக்க அலைமிகு பவக்கடலிலே
களிதரும் ஒளிவேறேது—நாரண (குலக்)

தீன் சரண்யா கருணாகரா க்ஷீரசாகரா விஹார—ஹரே
மானிலந்தன்னில் எந்த பாக்யம் இருந்தென்ன
மைந்தனில்லா குறைதீர்—ப்ரபோ—எங்கள்

(குலக்கொடி)

(4)

ராஜேந்திரன்

காம்போதி :—

மனம் நினைந்தேங்கினேனே—மார—மனோகரா

(மனம்)

நனவிலும் கனவிலும் உனது கம்பீர நடைமையும்
நீள்விழி கடையின் அழகையும்

(மனம்)

சொல்லோ கனி—மதனன் வில்லோ புருவம்—புன்
முல்லை அரும்போ பல்வரிசை என்றே—

(மனம்)

வாராயோ அருகினில் வாராயோ—விரைந்தென்னை
பாராயோ படுத்துயர் திராயோ—நொந்து

(மனம்)

(5)

கன்னிகா : ராஜேந்திரன்

க : ஸ்வாமீ அருங்கனிகள் இவையே பாரீர்

அமுதத்தில் மேலான தீஞ்சுவையாகும்

(ஸ்வாமீ)

அருந்த அருந்த இது தெவிட்டாது

விருப்பமுடன் வாங்கி உண்ணவேண்டும்

(ஸ்வாமீ)

ரா : வானவர் அறியாத சுவையாம் கனியே

மதுர நல் மாவின் கனி

ஊனெடு என்பெல்லாம் உண்மையில் இனிக்கும்

ஒரு புது தீங்கனியே—ஆகும்—ஒரு புது தீங்கனியே

க : தீதரும் அதரத்தை நேராகும்மாதனை நல்முத்து பாரீர்

ரா : (வசனம்) என்ன !

க : மாதர்கள் அதரத்தை

நா : (வசனம்) என்ன சொல்கிறாய்?

க : மாதவன் அதரத்தை நேராகும்

நா : (வசனம்) ஆஹா ! எங்கே இன்னொரு முறை!

க : மாதவன் அதரத்தை நேராகும் மாதுளை நல்முத்து பாரீர்

நா : கனி ரசமல்லாது உன் உள்ளமும்

கனிந்த அன்பும் கலந்தேன்—சுவைதான்

க : என் கனி சுவைக்கென்ன—இனிமையிலையே

இன் சுவை மிகும் உங்கள் சொல்லே.

(6) காமிக : ஹனுமான் : சொக்கி

ஹ : மச்சி உன் முகத்தில் மீசையைக்
காணேம்

உங்க அய்யா உன்னையே -

ஆனத்தான் பெற்றான

சொ : முகத்தைப் பார்த்தே உயிரையே

விடுகிறாயே—உயிரையே

விடுகிறாயே—அந்த

முட்டாள் பசுகளை நீ ஏய்க்க

வேண்டாமா—நம்ம ஏய்க்க வேண்டாமா

அத்தான் உன் முகத்தில் மீசையைக் காணேம்

உங்கம்மா உன்னையே பெண்ணுத்தான் பெற்றாளா—

ஹ : நான் பார்த்ததுமில்லை உன்னைப்போல சமத்து—

உன்னைப்போல சமத்து—கோழி

கூடையை முடாப்போனால் - விட்டுப் போவானா—நம்மை

விட்டுப்போவானா—

(மச்சி)

சொ : பட்டை நாமக்கார ஆள் பாவம்-அந்த-பட்டை நாமக்
கட்டுசோற்றிலே நீ கையை வைக்கலாமா—
கையை வைக்கலாமா

ஹ : அறுபது சிப்பிக்கு—
ஆசைப்படாதே
எல்லாந் தெரியுண்டி—
அடியே சொக்கம்மா

சொ : யார் என்ன செய்யலாம்—
ஆசைதான்—ஆசைதான்
மோசம் செய்யாப்போனால்—
பிழைப்பேதத்தான்—வயிற்று
பிழைப்பேதத்தான்

ஹ : சொ : அம்மாடி நமக்கு நாமே சமான்ம்
அறிவில்லா போனால் அதிர்ஷ்டம் வருமா—

(7) ராஜேந்திரன் : மிருணாினி

சிம்மேந்திரமத்திமம் :

ரா : மி : என்ன ஆனந்தம் (இதிலே) நாம் இந்நாள்வரை
அனுபவத்தறியோம்—ஆஹா (என்ன)

ரா : பொன்னுடன் ஆடையை கண்டதும் எளியோர்

மி : புன்னகை முகம் ஆபிரமும் மலர்ந்தது—

ரா : மி :

—(என்ன ஆனந்தம்)

ரா : சான் வயிற்றுக் குணவு ஆடை இரண்டும்

மி : தானே மனிதனுக்கு தேவை உணர்ந்தேன்
ரா : கருணை, முகம் நினைந்து உருகினேனே
மி : அதில் எனக்கென்று தனியின்பம் பருகினேனே
ரா : மி : ரங்கன் கருணையே அழியா பொருள்—ஏழை
 பங்காளன் திருமகள் மணவாளன்—பூநீ பாண்டு
 (ரங்கன் கருணை)

(8)

ராஜேந்திரன்

ஸாரமதி :

உணையல்லால் ஒருதும் பசையுமோ
 ஓ பாண்டரங்கா — உலகிலே [உணையல்லால்
 வினையென்ற பெயரால் மலைபோலுந் துன்ப
 வெய்யிலில் வாட்டுவது நின் வினையாட்டு [உணையல்லால்
 இரங்கி மனம் கனிந்து அன்னைபோல் பரிந்து
 இன்பத் தாலாட்டுவது உன்னருள் ரங்கா [உணையல்லால்
 மாயாவதாரப்ரபோ உன்னை மறவாத பாக்கியமிருந்தால்
 மாய இன்ப துன்பங்கள் என்னை—என்ன செய்யும்
 வரதா—ஜெய மாதவனே [உணையல்லால்
 தீனபந்து விட்டலா—ஜெய ஜெய பாண்டரங்க விட்டலா
 தயாசிந்து விட்டலா—ஜெய ஜெய பண்டரிச விட்டலா

(9)

கன்னிகா

காலை ஸல்லாபம் செய்வோம் அருகில் வாருமையா [காலை

மதன சிங்காரா தருணமிதே

தாமதம் செய்வது தகாது மனநோய் தீருமையா [காலை

இன்சொல் கிளிகளும் கொஞ்சம் புருவும்

இன்பமாய் குலவிடும் ஆனந்த மதுபோல்

மகிழ்வுடன் வந்துங்கள் கைலாசு தாருமையா [காலை

திவ்ய மௌவன செளக்யம் போனால் வராதையா

வலுவில் வந்த என்மீது இது நியாயமா—இன்னும்

மாராழகமா

என்னழகிற் கீடும் உண்டோ உலகில் பாருமையா [காலை

(10)

ராஜேந்திரன்

விருத்தம்

பிஷஹர்

சொங்கும் அன்பர் தரும் செங்கல் நின்றருளும் ரங்கா
தேவர் முனிவர் பணி பண்டரீச புகழ் பாண்டிரங்க வரதா
—பாண்டிரங்க வரதா

பூர்வி கல்யாணி :

எங்கும் என்றும் நிறை மங்களாலயா
இரங்கி உன் அடிமலர் இன்பரிழலை விரும்பி ஏங்கும் என்னை
என்று வந்தருள்வயோ.

மோஹனம் :

மங்க ஜாக்ஷ உணைநான் புகழ்ந்து துதிபாடவும் தரமில்லேன்
காண்டவர் துணைவனே—தயாபரணே
காண்டிரங்க சரணம்—பாண்டிரங்க சரணம்

மத்யமாவதி :

சங்க சக்ரமிரு செங்கை வைத்த அகலங்கா
புன்னகை தவழ் சந்தரபிம்பமுக சுந்தரங்கா—ஜய
நந்தகோப குமரா—நந்தகோப குமரா—தகோபந குமராந்

சிந்து பைரவி :

நினைபந்து வானமுரளி கானவினோதா
தேவர் பணி அநாதநாத தாமரைப்பாதா
காண்டிரங்க சரணம் நீ எனதாண்டவனன்றோ
மீண்டும் மீண்டும் பிறவிக் கடலில் தள்ளுதல் நன்றோ.

(11)

ராஜேந்திரன்

பூபாளம் :

நீ பள்ளி எழுந்தாலல்லது உயிர்கள் உறக்கம் தெளியுமோ

விட்டலா— [நீ பள்ளி]

ஹே பன்னக சயனா—கருணை பொழி

பங்கஜ தள நயனா—ப்ரபோ

[நீ பள்ளி]

ஆதவன் மதிக்கொளி தருவதும் நீ—நால்

வேதப் பொருளும் நீ—மாதவனே—

பொன் னாதனே என் மனமோகமகலவும்

ஜோதி வடிவங் கண்டென் மனம் விழி குளிரவும்—

[நீ பள்ளி]

(12)

ராஜேந்திரன்

செஞ்சுருட்டி :

பிறவிக்கடல் தாண்டி அடைவேன்

பெருமான் சன்னிதியே—திண்ணம்

[பிறவிக்]

இறைவன் எந்தன் பண்டரிநாதன்

முறை கேட்டிரங்கி வா வென்றழைத்தான்

[பிறவிக்]

ஊவ நோய் தணிய மாயையும் அகல

பந்த மொழித்த முருந்தன் அருளால்

[பிறவிக்]

கனவில் கண்ட பொருள் உண்மையில்—என்

கையில் கண்டேன் ஐயமுமில்லை

[பிறவிக்]

(13)

ராணி மிருணாளினி

யமன் கல்யாணி :

ஆராரோ நீ ஆராரோ அன்பே என் இன்ப பெருக்கே அமுதே
(ஆராரோ)

உள்ளம் உருக்கும் பசுங் கிள்ளையோ—எந்தன்

பிள்ளைக் கலிதீர்த்த தெள்ளமுதே நீ—

(ஆராரோ)

சிவன் மகிழ் உமை தரும் சிங்கார வேலனே

தீங்குழல் ஊதும் வாய் மாய கோபாலனே

(ஆராரோ)

(14)

சாது

ஜோன்புரி :

இந்திர ஜால வித்தைக்காரன்—
எம்பெருமான்

உலகமெல்லாம் ஆட்டி வைக்கும்
குத்தாரன் (இந்திர)

இன்பமுடன் துன்பம் மாறி மாறிக்
காட்டுவான்

இருளும் ஒளியும் சுழலும் வெட்ட வெளியை காட்டுவான்

அன்புருவாய் அன்பர் மனம் தன்னிலாடுவான்

அன்பர் துன்பம் கண்டு பொருரங்கவிடோபா—ஸ்ரீ ரங்கவிடோபா

அவன்—(இந்திர ஜால)

பந்து வராளி :

கல்வையர் போல் நம்மை சுற்றும் கொடியவர் உண்டு
கல்லவர் பலர் பகைவர் போல காண்பதும் உண்டு
எல்லாம் அரங்கன் அருள் விலாஸ நாடக மேடை
எதிலும் மயங்காதவர்க்கு பேரின்ப வீடே—அருளும்

(இந்திர
ஜாலை)

காபி :

ஏழைகளே ஏழைகளின் துன்பம் உணர்வார்
இறுமாப்புடன் பொருளுடையோர்—கண் உள்ள குருடர்
ஏழைகளே ஊழியர் தம் துன்பம் உணரார்
கோபுரத்தை பொம்மை தாங்கும் நினைவுனக்கேஜே—அந்த
(இந்திர ஜாலை)

(15)

ராஜேந்திரன்

கமாஸ் :

மானிட ஜென்மம் மீண்டும் வந்திடுமோ—உலகீர்—உயர் [மானிட
ஞான வைராக்கியம்.....ஞான வைராக்கியம்
தவம் ஜீவகாருண்யம்—உண்மை
மான் பக்தி பகுத்தறிவுடன்
இகபர சுகந்தரும் கருணையாம்

(மானிட)

கருவறையினுள் கிடந்து வெளியில்—வருந்துயர் நினைந்தாலும்
குடல் கலங்குதே இங்கெதிரில் மரணம் எனும் வெம்புலியும் சீறுதே
இருவினை வசமாம் இவ்வுடலொரு நீர்க்குமிழி—இதனிடையுயர்

நெறியடைய மெய் இறைவன் அருளின் வேட்கை
உடையதாகி இடையருத திருவடி நினைவுடனே
கடிமதில் பண்டரிபுரமதை ஒருமுறை கண்டு பணிந்து—ப்ரபோ
பாண்டு ரங்க ஜெய வீட்டல—என்று பணிந்திட (மான்ரிட)

சிற்பி

(15-A)

நேரே மனுசரெல்லாம் சவுரியமா இருக்கணும்னா
வேர்க்க வேர்க்கவே வேலை வேண்டாமா.....கூலி வேண்டாமா.
பம்பரம் போலே பாடுபட்டாலே.....பாடுபட்டாலே
பெண்சாதி பிள்ளை பிழைத்திடலாமே பணக்காரர் ஆகலாமே
பணத்தை நகையாய் பண்ணி—போடலாமே (நேரே)

ராத்திரியெல்லாம் முணுமுணுத்தாளே—முணுமுணுத்தாளே
ரவிக்கையுஞ் சீலையுங் கொடுக்கலென்னாலே
சோற்றிலே மண்ணைத்தானே—சொக்கி போடுவாளே ஹா.....
(நேரே)

இனி தனியாக இருப்போமென்றால் முடியவில்லையே
தாலிகட்டாத குடும்பியாச்சே—சனியனாய்போச்சே
கோயிலுங் கோபுரம் நம்ம கைவேலை.....நம்ம கைவேலை
கும்பிடுஞ் சாமியும் நம்ம செய்தாலே
கூலிகொடுப்பதெல்லாம் குலதெய்வமப்பா...ஹா...
நம்ம உழுது விதை விதைத்துகரு தறுக்கணும்
உழைப்பாளி பிழைக்கவேணுமா—ஊர் செழிக்கவேணுமா.

(16) மிருணாளினி : நரேந்திரன்

சிம்மேந்திர மத்திமம் :

என்ன ஆனந்தம் நாம் இந்நாள்வரை அநுபவித்தறியோம்
(என்ன)

தன்னலங் கருதாமல் எளிய ஜனங்களுக் குதவுவதே
பொன்னுடையோர் கடமையிதே—என் நாதன் கருத்தும்—ஆமே
பொன்னுடையோர் கடமையிதே—ஜெகன்னாதன்
கருத்தும் ஆமே—ஆஹா
(என்ன)

(17) ராஜேந்திரன் : மிருணாளினி

மத்யமாவதி :

ரா : இங்கும் அங்கும் எங்கும் இன்பமே

மி : இங்கும் அங்கும் எங்கும் இன்பமே

ரா : பாண்டிரங்கன் அருள் இருந்தால்

ரா : மி : இங்கும் அங்கும் எங்கும் இன்பமே—(பாண்டிரங்கன்)

ரா : பங்கஜமலர் மதுவுண்ணும் வண்டுபோல்

மி : பங்கஜமலர் மதுவுண்ணும் வண்டுபோல்

ரா : மி : மாதவன் மலரடி மறவா மனத்தவர்க்கு (இங்கும்)

மி : உலகெலாம் மகிழுவே தனதுபொருள்

ரா : உடலுயிரும் உதவும் உத்தாரராய்

மி : உலகெலாம் மகிழுவே தனதுபொருள்

ரா : உடலுயிரும் உதவும் உத்தாரராய்

மி : உலகிலே பொருளிலும் பற்றிலார்

- ரா : உத்தம சத்குண வித்தகராய்
 மி : உலகிலே பொருளிலும் பற்றிலார்
 ரா : உத்தம சத்குண வித்தகராய்
 மி : இன்பத்தில் இறுமாந்திடாமல்
 ரா : வருந் துன்பத்தில் மனம் ஓய்ந்திடாமல்
 மி : ஒரு இன்பத்தில் இறுமாந்திடாமல்
 ரா : வருந் துன்பத்தில் மனம் ஓய்ந்திடாமல்
 ரா : மி : இரவுபகல் ரங்கன் நினைவில் மனோலயமாய் அந்தரங்க
 சமரச உணர்வோ டிருப்பவர்க்கு— (இங்கும்)

சு ப ம்.

ஜோன்புரி:

இச்சிர ஜால வித்தைக்காரன்—எம்பெருமாள்
உலகமெல்லாம் ஆட்டி வைக்கு குத்தாரன்

(இந்திர)

இன்பமுடன் துன்பம் மாறி மாறிக காட்டுவான்
இருளும் ஒளியும் சுழலும் வெட்ட வெளியை காட்டுவான்
அன்புருவாய் அன்பர் மனம் தன்னிலாடுவான்
அன்பர் துன்பம் கண்டு பொருளாங்க விடே பா—

ரங்கவிடோபா அவன் (இந்திர ஜால)

பந்து வராளி:

நல்லவர் போல் நம்மை சுற்றும் கொடியவர் உண்டு
நல்லவர் பலர் பகைவர் போல காண்பதும் உண்டு
எல்லாம் அரங்கன் அருள் விலாஸ நாடக மேடை
எதிலும் மயங்காதவர்க்கு பேரின்ப வீடே... அருளும்

(இந்திர ஜால)

காபி:

எழைகளே எழைகளின் துண்பம் உணர்வார்
இறுமாப்புடன் பொருளுடையோர்—கண் உள்ள குருடர்
எழைகளே ஊழியர் தம துன்பம் உணரார்
கோபுரத்தை பொம்மை தாங்கும் நினைவுணக்கேடு—அந்த

(இந்திர ஜால)

கமாஸ்:

ராஜேந்திரன்

னிட ஜென்மப் மீண்டும் வந்திடுமோ—உலகீர்... உயர் [மானிட
ன வைராக்யம்..... ஞான வைராக்யம்
தவம் ஜீவகாருண்யம்... உண்மை

பான பக்தி பகுத்தறிவுடன்

இகபர சுந்தரும் கருணையாம்

கருவறையினுள் கிடந்து வெளியில்—வருந்துயர் நினைந்தாலும்

தடல் கலங்குதே இவ்வுகதிரில் மாணம் எனும் வெம்பலியும் சிறுதே
இருவினை வசமாம் இவ்வுடலொரு நீர்க்குமிழி—இதனிடையுயர்
நறியடைய மெய் இறைவன் அருளின் வேட்கை

படையார்கி இடையறாத திருவடி நினைவுடனே

மதில் பண்டரிபுரமதை ஒருமுறை கண்டு பணிந்து-ப்ரபோ
ரண்டெங்க ஜெய விட்டல—என்று பணிந்திட

(மானிட)

5-A.

சிற்பி

கரே மனுசரெல்லாம் சவுரியமா இரிக்கணும்
வர்க்க வேர்க்கவே வேலை வேண்டாமா... கூலி வேண்டாமா
பரம்போலே பாடுபட்டாலே..... பாடுபட்டாலே

பெண்சாதி பிள்ளை பிழைத்திடலாமே பணக்காரர் ஆகலாமே
 பணத்தை நகையாய் பண்ணி பேரடலாமே (கேரே)
 ராத்திரியெல்லாம் முணு முணுத்தாளே—முணு முணுத்தாளே
 ரவிக்கையுஞ் சீலையுங் கொடுக்கவேண்டுலே
 சோற்றிலே மண்ணைத்தானே—சொக்கி போடுவாளே ஹா - நேரே)
 இனி தனியாக இருப்போமென்றால் முடியவில்லையே
 தாலிகட்டாத குடும்பியாச்சே...சனியனாய்ப்போச்சே
 கோயிலுங் கோபுரம் நம்மை கைவேலை.....நம்ம கைவேலை
 சும்பிடுஞ் சாயியும் நம்ம செய்தாலே
 கூலிகொடுப்பதெல்லாம் குலதெய்வமப்பா...ஹா...
 நம்ம உழுது விதை விதைத்துகரு தறுக்கணும்
 உழைப்பாளி பிழைக்கவேணுமா—ஊர் செழிக்கவேணுமா

16. மிருணாளினி: நரேந்திரன் சிம்மேந்திர மந்திரம்:
 என்ன ஆனந்தம் நாம் இந்நாள்வரை அநுபவித்தறித்யாம் (என்ன)
 தன்னலங் கருதாமல் எளிய ஜனங்களுக் குதவுவதே
 பொன்னுடையோர் கடமையிதே...என் நாதன் கருத்தும்—ஆமே
 பொன்னுடையோர் கடமையிதே—ஜெகன்னாதன்
 கருத்தும் ஆதே—ஆஹா (என்ன)

17. ராஜேந்தின் : மிருணாளினி மத்யமாவதி:

ரா: இங்கும் அங்கும் எங்கும் இன்பமே
 மி: இங்கும் அங்கும் எங்கும் இன்பமே
 ரா: பாண்டிரங்கன் அருள் இருந்தால்
 ரா: மி: இங்கும் அங்கும் எங்கும் இன்பமே—பாண்டிரங்கன்)
 ரா: பங்கஜமலர் மதுஷண்ணும் வண்டுபோல்
 மி: பங்கஜமலர் மதுஷண்ணும் வண்டுபோல்
 ரா: மி: மாதவன் மலரடி மறவா மனத்தவர்க்கு (இங்கும்)
 மி: உலகெலாம் மகிழவே தனதுபொருள்
 ரா: உடலுயிரும் உதவும் உத்தாரராய்
 மி: உலகெலாம் மகிழவே தனதுபொருள்
 ரா: உடலுயிரும் உதவும் உத்தாரராய்
 மி: உலகிலே பொருளிலும் பற்றிலார்
 ரா: உத்தம சத்குண வித்தாராய்
 மி: உலகிலே பொருழிலும் பற்றிலார்
 ரா: உத்தம சத்குண வித்தாராய்
 மி: இன்பத்தில் இறம் பதிடாமல்
 ரா: வருந்தின்பத்தில் இறம் பதிடாமல்
 மி: ஒரு இன்பத்தில் இறம் பதிடாமல்
 ரா: வருந்தின்பத்தில் இறம் பதிடாமல்
 ரா: மி: இரவுபகல் எங்கன் நினைவில் மனோஹராய் அந்தரங்க
 சமரச உணர்வோடு இருப்பவர்க்கு (இங்கும்)